

"Minden magyar felelős minden magyarról"
Sébő Dendő

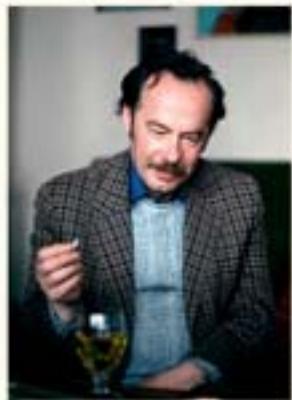
E-GALÉRIA
Budapest V., Falk Miksa u. 8.
www.varmegye-galeria.hu
Facebook: Vármegye Galéria, E-Galéria
Tel./fax: 318-8148
E-mail: kulcsar.edit1@gmail.com
Gáleravezető: Kulcsár Edit

Támogatók:
Magyar Művészeti Akadémia
Nemzeti Kulturális Alap
Nemzeti Együttműködési Alap
Bethlen Alap
Belváros-Lipótváros Önkormányzata

Adókedvezményre jogosító támogatásait az OTP-nél vezetett
11786001-20054214 számú számlánra várjuk.

A keserű szemű festő

Konak és keserű-szemű festőként ismertem meg a marosvásárhelyi Székely Andrászt. Valamikor nyomorúságos albérieti szobája előtt, földszint alatti szinten, amidőn a fények és a kerti madarak idilliás színeiben surrogattak, s verték ki valósággal kezéből az ecsetet, csendéletének tárgyául kopott kacatokat választott; talán épp egy törlőrongyot, seprűmaradványt.

Meg is mosolyogtam akkor ezt a szürkeség-űrű, derűt kerülgető indulatát. „No perszel – évődtem vele – így jár az, aki megeszi saját csendéleteit: a szalonát, vereshagymát, a foglyot, a fácánt.”

Valahogy így vágott vissza: „Ne tétezzük a jólét bűneit azzal, hogy még meg is festjük!” Erdőrészleteit, fáit is lehetőleg megkopasztotta a lombjuktól. A tavasz zöldjei, a nyár puha, meleg tónusai csapodár természetűek, már-már illuzórikusak. Az alattuk, mögöttük szennedő fatörzset, szélben síró ágat lássuk, cícmás fodronk túl a mostoha sorsú lényeget. Valamit, ami Székely életérzésének közeli rokona. Különben miért zúditana akkora teleket-fagyokat székely és csángó falvaira! Honnan szívárog fől benne az egymás melege felé döllingelő házak, zárt kapus, rendszerint néptelen-aprójóság-talan udvarok árváságos hangulata? Amit mégis azzal old fől, hogy – mintegy önvigasztálásként – még súlyosabb, jégfellegesebb eget rak főléje. A másnál oly könnyű, menekítő magasságot Székely elzárja az alant elők tekintete előtt. Mintha hátán hordaná fől a homálynak sürű cementfellegeit, vérvörös téglahegyeit. Mintegy ezzel is odakémyszerítvén a figyelmet – önnön ragaszkodását e kihaltságukban is menedéknélküjtő paraszt udvarokra. Se ki, se fől, tessék csak helyt maradni. Ez a világ nem Kánaán, még csak nem is Tamási Ábel-replikáinak csillagszórós hangulatú játékttere. A hargitai kunyhó súlyos, bazaltos háttérében nem havasi rigók, pinctek énekes hangulata, hanem inkább a számüzetésé lesekledik. Mi véggett vajon? Holmi világflájdalmas érzésbe kívánna hajszolni bennünket a festő? Itt-ott hasadó részeken egy fényesebb világ küldi üzenetét. Székely lombtalan vagy jörészt lombjahullott festői világa – csupasz, görcsös, vonagló törzsök mély gyökerű kapaszko-dása –, homályba fullasztott ege, sóbányalehelletű erdőrengetege épp arra készít, hogy néhol kopját ültetve, másutt egyet hasogatva, magunk világítssuk ki az ablakainkat.

Sütő András (1990)

Az Erdély Művészeti Alapítvány

E-Galéria

(V. Budapest Falk Miksa utca 8.)

tisztelettel meghívja

SZÉCSYI ANDRÁS

Fény és Árnyék

című emlékkiállításának megnyitójára,
kapcsolódva a Magyar Nemzeti Galéria
Sors és jelkép kiállításához

2015. április 28. 17.00 órára.

A kiállítást megnyitja:

PÁSKÁNDINÉ SEBŐK ANNA

kultúrtörténész, író

és

ILYÉS SZABÓ ANNA

énekes

A tárlat 2015. április 28. - 2015. május 22-ig
kedd, szerda, csütörtök, péntek 10-18 óráig
látogatható.